

عبدالمحسن محمد العثمان ■ ترجمه جلیل فتواتی
«بخش نخست»

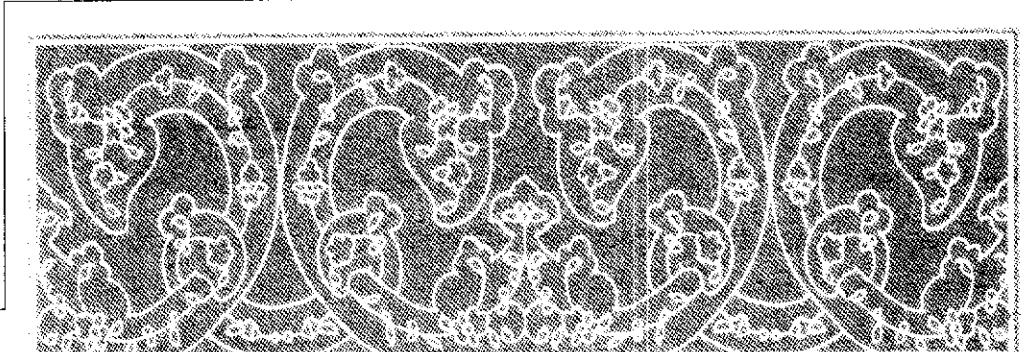
محور اول: نقش وقف در توسعه

اهمیت نقش وقف در توسعه جوامع اسلامی در تاریخ معاصر مسائلی را به دنبال دارد که مهمترین آنها عبارتند از:
 - شدت نیاز به احیای توازن فکری بین ارزش‌های معنوی و مادی که امروزه در زندگی بشر مشاهده نمی‌شود.
 - تشديد نیاز به فعالیت تکمیل سازی اقدامات حکومتی و خصوصی در تحقق اهداف توسعه؛
 - بهره‌برداری از نظام توسعه‌ای وقف به دلیل این ویژگی که می‌تواند شامل تمام نیازهای افراد جامعه باشد؛
 - مشارکت عمده وقف در تکامل ساختار نهادی جامعه از طریق حمایت از بخش‌های خصوصی.
 با توجه به این مطالب شایسته است که جنبه‌های مختلف نقش وقف در توسعه را از طریق مبادی فلسفی توسعه از دیدگاه اسلام و آگاهی از مفهوم توسعه نیافتگی و دیدگاه اسلام در مورد آن تبیین کنیم:

خلاصة مبادی فلسفی توسعه از دیدگاه اسلامی عبارتند از:

- امر خداوند به جانشینی بشر در زمین. انسان‌ها مکلف به آباد کردن زمین هستند و ماباین امر، توسعه اطلاق می‌کنیم؛
 - ترغیب اسلام به استفاده بهینه از امکانات انسانی و طبیعی ممکن الوصول و جلوگیری از ازبین رفتن آنها؛
 - جلوگیری از تجاوز از موازینی که توسعه بر محور آن موازین می‌چرخد؛
 - توسعه واقعی در صدد حفظ توازن بین ارزش‌های اخلاقی و مادی است؛
 - انسان عنصر اساسی در توسعه مورد نظر اسلام و در عین حال هدف توسعه است؛
 - در یک جامعه اسلامی توسعه باید از همان جامعه باهمه اعضاء و نهادهایش سرچشمه گیرد؛
 - تأیید دیدگاه توسعه‌ای اسلامی که وجود تنوع و اختلاف بین اعضای هر جامعه و به طور کلی بین جوامع را می‌پذیرد.
 امروزه این اتفاق وجود دارد که مفهوم توسعه نیافتگی در هر جامعه‌ای شامل این پدیده‌هاست؛
 - مواجهه با روح عصر و مقتضیات زمان از طریق شیوه‌هایی که از فرهنگ داخلی جامعه سرچشمه نمی‌گیرد؛
 - فروپاشی فکری در نتیجه افراطگرایی در حفظ سنت و مجذوب فرهنگ‌های دیگر شدن؛

* این تحقیق با عنوان «نگاه استراتژیک به ترویج نقش توسعه‌ای وقف» در پاسخ به تصمیم اتخاذ شده توسط اعضای هیئت اجرایی وزیران اوقاف و امور اسلامی کشورهای اسلامی در نشست دوم در ۱۷ ربیع الثانی ۱۴۱۶ هجری در جده مطابق با ۱۲ سپتامبر ۱۹۹۵ با انجام شده است.

- اختلال در مفاهیم حیات سیاسی به ویژه در ارتباط با مفاهیم حقوق و تعهدات؛

- اختلال در نظم عمومی جامعه و در معرض خطرات و تهدیدات روبه تراید قرار گرفتن آن؛

- فساد مدیریتی در نهادهای اجتماعی گوناگون؛

- تفاوت بسیار در توزیع ثروت و درآمد در یک جامعه واحد، همراه با فقر روبه تراید؛

- توقف مکانیسم‌های حرکت اجتماعی که به هر کسی اجازه می‌دهد بر اساس معیارهای منصفانه به نخبگان بپیوندد؛

- پایین بودن سطح آموزشی والگوهای بهداشتی و سلامتی و فقدان خدمات عمومی؛

- فقدان مفهوم بازآفرینی ثمربخش و گسترش مفهوم زمان فراغت؛

- کم توجهی به فرهنگ و علوم کاربردی؛

- تفاوت بین دو طرف معادله اقتصادی یعنی تولید و مصرف و داشتن مصرف بیش از تولید؛

- فقدان تنوع در اقتصاد و گرایش به سوی تکیه بر بخش‌های خاص اقتصادی؛

- عدم توازن در ساختار نیروی انسانی بر حسب سطوح و حرفه‌های در بخش‌های مختلف؛

- محدود کردن روابط تجاری خارجی به صادرات مواد اولیه و واردات تمام فرآورده‌ها و مصنوعات.

با بررسی پدیده‌های یاد شده، کشف می‌کنیم که اسلام موضع مثبتی نسبت به همه اشکال توسعه‌نیافرتنگی دارد به این معنا که آنها را در کرده و حرکت به سوی پیشرفت و تمدن را از طریق ابزارها و نظمات شریعت که به این منظور مقرر شده‌اند طلب می‌کند.

از میان این نهادهای مهم، نظام وقف است که قابلیت تطبیق و انعطاف‌آن به عنوان یک نظام توسعه مالی به این نهاد قلمرو مانور و سیعی برای ایغای نقش مورد نظر آن اعطامی کند.

۱. وقف و توسعه فکری و فرهنگی

برای ایجاد یک تعادل معقول در توسعه فرهنگی باید تعادل بین ابعاد دینامیکی و استاتیکی در حرکت فرهنگی حفظ شود، یعنی توازن بین متغيرات و ثوابت در فرهنگ جامعه. سنت فرهنگی در مفهوم استاتیکی سنتی، ممکن است حرکت یک شخص یا جامعه رامنع کند مگر اینکه این سنت از طریق بررسی و مطالعه مشکلات غامض معاصر ایجاد شده باشد، یعنی از طریق یک تلقی دینامیکی.

نقش وقف در ترویج حرکت توسعه فرهنگی و فکری آن گونه که دیدیم می‌تواند به این شرح باشد:

- پشتیبانی از مؤسسات فرهنگی و دینی که به مردم نزدیک هستند؛

- نوسازی ابزارهای «دعوت» [تبليغ] و مهیا ساختن آنها برای مواجهه با نیازهای آینده و راهنمایی رهبران فرهنگی و هنری و توسعه سیستم‌هایی که «داعیان» [مبلغان] را تربیت می‌کند؛

- پشتیبانی مؤسسات تحقیقات علمی و مراکز مطالعات فکری؛

- تأیید و پذیرش فعالیت‌های علمی که شیوه‌های جدید آینده‌شناسی (علم به آینده) را به کار می‌گیرد و از آنها در توسعه شیوه‌های جدید

اجتهاد استفاده می کند.

۲. وقف و توسعه آموزشی

اولویت های توسعه آموزشی در کشورهای اسلامی متفاوتند، با وجود این می توانیم به نقش وقف در زمینه آموزشی نیز اشاره کنیم که در محورهای عمدۀ ذیل مطرح می شود:

- گسترش تلاش های آموزشی و دانشگاهی که به دنبال تنظیم چارچوب جدیدی برای نظریه

آموزشی اسلامی مطابق با اصول شریعت و نیازهای زمان است؛

- حمایت از مراکز و مراجع آموزشی در جهت توسعه برنامه آموزش عمومی به منظور مواجهه با نیازها برای رسیدن به اهداف آموزش اسلامی از چشم اندازی جدید؛

- حمایت از نهادهای دینی اختصاصی به منظور توسعه برنامه آموزشی و روش شناسی آنها برای مواجهه با نیازها در زمینه افزایش طرح های اسلامی معقول و جدید؛

- حمایت از الگوهای مناسب در توسعه تجارب آموزشی که در صدد اعمال نظریه ها و روش شناسی های آموزشی پیشرفت هستند؛

- حمایت از تلاش هایی که به اسلامی کردن نظام آموزشی کمک می کند و انجام این مهم از طریق معیارهای محیطی رقابتی موجود در خارج از مدرسه، معیاری که ممکن است با این نظام آموزشی سازگار یا متعارض باشد؛

- حمایت از فعالیت های دانشگاهی که در صدد استفاده از علم آینده شناسی است و استفاده از این دانش در جهت منافع جوامع اسلامی؛

- فراهم ساختن زمینه حمایت اجتماعی، دانشگاهی و فرهنگی از مریبان و معلمان؛

- توجه به طبقه های خاصی از دانش پژوهان مانند نیازمندان، مستعدان و معلولان؛

- شرکت در برنامه های ریشه کنی بی سوادی، آموزش قرآن و فرهنگی دینی؛

- شرکت در توسعه بنیة زیربنایی مدارس و دیگر مؤسسات آموزشی.

۳. وقف و توسعه اجتماعی

برجسته ترین جلوه های وقف در توسعه اجتماعی عبارتند از:

- حمایت لازم از تحقیقات و مطالعات مربوط به جنبه های اجتماعی در اندیشه اسلامی؛

- توجه به برخی طبقات اجتماعی، مثل خانواده، زنان، جوانان، اطفال و افراد با نیاز های خاص؛

- وقف می تواند نقش مهمی در کنترل و حل برخی مشکلات در زمینه ارزش های غیر اسلامی ایفا کند؛

- تهیه چارچوب سازمانی و مالی مناسب برای توسعه جامعه محلی؛

- وقف تجربه گران سنگی در زمینه یکپارچگی و استحکام اجتماعی است. تجربه ای که باید نوسازی شده و متناسب با زمان گردد؛

- وقف می تواند در عادی سازی نقش مهم اقلیت های غیر مسلمان که در جوامع اسلامی زندگی می کنند مؤثر باشد.

۴. وقف و توسعه اقتصادی

اسلام ارزش های اخلاقی و فعالیت های اقتصادی را به یکدیگر مرتبط می کند (سوره یوسف و دیگر سوره های قرآن)، بنابراین انتظار می رود که وقف نقش اساسی، هم در توسعه اندیشه اقتصادی و هم در توسعه اقتصادی داشته باشد. چنین نقشی را می توان در این محورها تبیین کرد:

- حمایت لازم برای ترسیم نظریه اقتصادی اسلامی جدید؛

- شرکت در ایجاد جوی مناسب برای توسعه نظام مالی کلی اسلام؛

- تشویق به کارگیری ابزارهای مالی اسلامی و ابزارهای توسعه آن؛
- توسعه نقش اندوخته‌های وقف به منظور بهره‌گیری از آن در اقتصاد ملی.

۵. وقف و توسعه سیاسی

نقش وقف در توسعه سیاسی نقش مؤثری است. البته این نقش در تماس با خود فعالیت سیاسی نیست بلکه وقف در روابط سیاسی و توسعه نظریه‌های سیاسی مؤثر است. بنابراین نقش وقف رادر توسعه سیاسی در این موارد ممکن توان بیان کرد:

- تأکید بر اصولی که اساس و بنای معقولی برای حیات سیاسی حقیقی است و این مهم از طریق حمایت از تلاش‌های تحقیقاتی دانشگاهی که در ترسیم نظریه جدید سیاسی اسلام مشارکت می‌کنند، عملی می‌شود؛
- حمایت از تلاش‌هایی که آموزش سیاسی معقول و سالم به نسل‌ها کمک می‌کند و به جوانان فرصتی می‌دهد که در طرح‌های وقف شرکت کنند، مضاف بر نقش وقف در حفظ توازن اجتماعی؛
- نقش وقف در حفظ توازن و استحکام جامعه از طریق توجه به نیازمندان.

۶. وقف و توسعه جامعه

نقش وقف در توسعه جامعه تامناطق مسکونی و سرمایه‌ها گسترش دارد و ممکن تحقق این اهداف بینجامد:

- حل مسائل مربوط به توسعه جامعه بر اساس شریعت؛

- تقویت روح وفاداری ملی؛

- ایجاد گروهی در هر منطقه مسکونی برای تقویت تلاش‌های مربوط به توسعه؛

- گسترش تعامل و ارتباطات متقابل بین ساکنین یک منطقه؛

- نشان دادن نیازهای توسعه‌ای یک منطقه خاص از طریق کمک‌هایی که به وسیله ساکنین آن منطقه می‌شود؛

- ایجاد فرصت‌های شغلی برای ساکنین آن منطقه؛

- تأکید بر توعی و توازن در زمینه‌های توسعه جامعه.

۷. وقف و توسعه نهادی

- وقف در بعضی از اداره‌های دچار رکود بوده و کمتر در سازندگی جامعه نقش داشته است و تنها نقشی حاشیه‌ای پیدا کرد. اما به عنوان یک نظام برای فعالیت اجتماعی، وقف می‌تواند به طور مؤثری در توسعه جامعه در موارد ذیل نقش ایفا کند:
- اعمال نقش نهادی وقف مبتنی بر مقررات، اعتبار و استانداردهای حسابداری دقیق نسبت به شیوه اجرایی در جامعه؛
- حفظ توازن بین بخش‌های حکومتی، خصوصی و خیریه؛
- دیدگاه استراتژیک واقف نسبت به وقف در زمان انشای وقف؛
- توجه ناظر وقف به اتفاق شیوه‌ها و فنون برنامه‌ریزی کاربردی در زمینه صرف عواید وقف در اهداف خاص برای رسیدن به بالاترین منفعت.

۸. وقف و توسعه اداری و فقهی (شرعی)

- می‌توان کسانی را یافت که پول یا بخش مفیدی از عواید مالی خیریه را برای اهداف توسعه اداری و فقهی ذیل وقف می‌کنند:
- حمایت از تحقیقات و مطالعات در زمینه مسائل بنیادی در امور فقهی و اداری؛
- تقویت تلاش‌های دارجت جهت توسعه مفاهیم خدمت اجتماعی، مفاهیمی از چشم اندازی اسلامی همراه با نظام کاربردی آن؛

- مشارکت در توسعه اداره محلی از طریق سازمان‌های توسعه‌ای در جامعه محلی.

محور دوم: گرایش‌های جدید در توسعه سرمایه‌گذاری‌های وقف

انتظار می‌رود نقش نهاد وقف در زمینه فعال کردن نقش توسعه‌ای آن مؤثر باشد، از این روان‌نتظار این است که دارایی‌های وقف شاهد رشد چشمگیری در نتیجه تمایل به وقف بیشتر در جهت اهداف اجتماعی باشد. با وجود این، باید تذکر داد که سرمایه‌گذاری وقف هنوز هم شیوه‌ستی را دنبال می‌کند، اگرچه روح عصر موجود و رشد مورد انتظار در سرمایه وقف، شیوه‌های جدید سرمایه‌گذاری را طلب می‌کند که مطابق با شریعت و پاسخگوی گرایشات سرمایه‌گذاری جدید باشد. بنابراین، ضروری است برخی از مسائل مهم مربوط به این موضوع را بررسی کنیم. اما بررسی هادرباره روند ارزیابی وضعیت فعلی سرمایه‌گذاری وقف، نشان می‌دهد، این سرمایه‌گذاری اغلب با این پدیده‌ها ارتباط دارد:

۱. خلاً موجود در طرح استراتژیک سرمایه‌گذاری وقف و ناتوانی تکثیری که در آن به کار می‌رود؛
۲. خلاً بین قلمرو قانون گذاری اقتصادی و شرایط سرمایه‌گذاری وقف؛
۳. محدودیت مجاری سنتی و نظام سرمایه‌گذاری وقف؛
۴. سوء مدیریت سرمایه‌گذاری وقف؛
۵. سهل انگاری در حفظ دارایی‌های وقف یا تعدی به آن در برخی موارد؛
۶. فقدان هماهنگی بین سازمان‌های سرمایه‌گذاری وقف؛
۷. ارزیابی نادرست دارایی‌های وقف.

مطلوب یادشده ویژگی‌های اساسی وضعیت فعلی نظام‌های سرمایه‌گذاری وقف را تشکیل می‌دهد. اکنون باید عناصر چارچوب اسلامی و استراتژیک حاکم بر روابط های سرمایه‌گذاری وقف را که از این چهار محور تشکیل می‌شود تبیین کنیم:

۱. چارچوب شرعی سرمایه‌گذاری وقف
در وقف مفاهیم بلندی وجود دارد که قبل از هر مفهومی، این مفهوم قرار دارد که فعالیت وقف یک عمل عبادی است و پول به وسیله متصلی و متولی به طور امانت نگهداری می‌شود.
۲. مسؤولیت در تداوم توسعه منابع سرمایه‌گذاری و توسعه دارایی‌های وقفی
این امر از قابلیت تغییر شرایط اقتصادی و ضرورت حفظ امانت واقف به وسیله متولی وقف ناشی می‌شود.
۳. رعایت اصل «لاضرر ولاضرار» در سرمایه‌گذاری
به این معنا که طرح‌های سرمایه‌گذاری و توسعه اداری‌های وقفی به اشخاص یا محیط نشود. همچنین از اموری که با شریعت سازگار نیست جلوگیری شود.
۴. حفظ تعادل بین الگوهای مالی و توسعه‌ای از یک طرف و پروژه‌های توسعه‌ای از طرف دیگر، در روند تصمیم‌گیری در سرمایه‌گذاری دارایی‌های وقف
با توجه به فعالیت موجود وقف، بعد استراتژی سرمایه‌گذاری وقف را می‌توان به این نحو بیان کرد:

۱. اهداف استراتژیکی سرمایه‌گذاری وقف

هدف استراتژیک بخش سرمایه‌گذاری وقف را بار عایت ویژگی‌های هر جامعه خاصی می‌توان چنین مشخص ساخت: حفظ دارایی‌های وقف، توسعه سرمایه‌های آن، و روند ایجاد سود منطبق بر اصول سرمایه‌گذاری شریعت.

۲. اهداف سرمایه‌گذاری وقف

[این] اهداف، برای تحقق اهداف استراتژیکی سرمایه‌گذاری وقف، ترکیب و کامل می‌شوند. معمولاً اهداف به اهداف کلی و اهداف جزئی، و اهداف کوتاه مدت و بلندمدت تقسیم می‌شود. اهداف کلی عبارتند از:

- حفظ دارایی‌های وقف؛

- توسعه سرمایه وقف از طریق تبدیل به احسن کردن دارایی‌های وقف شده؛

- حفظ ارزش دارایی‌های وقف در مقابل نوسانات اقتصادی؛

- افزایش توانایی برای تحصیل عواید؛

- پذیرش ابزارها و نظاماتی که هماهنگ و منطبق بر شریعت اسلامی است؛

- تأکید بر نظمات اسلامی موفق در فعالیت اقتصادی اجتماعی.

۳. سیاست‌های سرمایه‌گذاری وقفی

برخی از الگوهای ارشادی را می‌توان در ارتباط با سیاست‌های سرمایه‌گذاری وقف مطرح ساخت که ممکن است این سیاست‌ها را شامل شود:

- اولویت فرصت‌های سرمایه‌گذاری در پرتو تحقق حداکثر سود با پذیرش خضر متعارف؛

- تنوع سرمایه‌گذاری هابر حسب ابزارها، زمینه‌ها، موقعیت‌های جغرافیائی و خودداری از رقابت با بخش خصوصی؛

- سیاست‌های مربوط به حفظ تعادل در سرمایه‌گذاری دارایی‌های بر طبق انواع، نظامات و ابزار آنها که شامل این موارد است: مشخص کردن سقف سرمایه‌گذاری در هر ناحیه، از جهت ارز خارجی و ابزارهای اعتباری داخلی، و مشخص کردن سقف سرمایه‌گذاری خارجی و سقف سرمایه‌گذاری در دارایی‌های در جریان.

- سیاست‌های مربوط به فرصت‌های سرمایه‌گذاری، که شامل این موارد است:

مشخص کردن سقف سرمایه‌گذاری در هر سرمایه‌گذاری خاص و تشخیص سقف سرمایه‌گذاری در فرصت‌های سرمایه‌گذاری که به وسیله دیگران انجام می‌شود.

۴. نظمات و مقررات سرمایه‌گذاری

رعایت این مقررات برای سرمایه‌گذاری ضروری است:

- مقررات شریعت در سرمایه‌گذاری وقفی؛

- ضوابط فنی در سرمایه‌گذاری مثل اجتناب از ریسک بالا؛ توقع عواید متعارف از دارایی‌های موجود، دوام سودآوری سرمایه‌گذاری موجود و دستیابی به میزان معقول سود از فرصت‌هایی که الگوهای توسعه‌ای در تثیت آنها دخیل و مؤثر بوده است؛

- مقررات سرمایه‌گذاری در فرصت‌های موجود و قابل دسترسی که این موارد را شامل می‌شود:

دوام توسعه دارایی‌ها و عواید سرمایه‌گذاری‌های موجود برای تضمین اینکه این فرصت‌های سرمایه‌گذاری سود نسبی خود را داشته باشد یا اینکه اگر نقش مؤثر و متعارفی را در بازار دارا باشد. به علاوه فرصت‌های سرمایه‌گذاری باید میزان متعارفی از جنس دارایی‌های [وقف] را شامل باشد.

همچنین باید شامل تفاوت بین ابزارهای توسعه‌ای کوتاه مدت، میان مدت و بلندمدت باشد و به علاوه در هر مدت زمان کوتاه سود و قوف محاسبه شود.

- مقررات مربوط به عواید وقف شامل:

تشخیص حداقل درآمدهای برای سنجش کل درآمدهای سالانه از سرمایه‌های وقف که تماماً در سرمایه‌گذاری جریان دارد و

تشخیص درآمدهای جاری و درآمدهای سرمایه‌ای.

- مقررات حسابداری در سرمایه‌گذاری وقف، شامل:

اصل وضعیت مالی مستقل، اصل فعالیت مستمر، اصل سنگش از طریق طلا، نقره و قیمت‌های ثابت،

اصل مقابله، اصل بیان و اصل احتیاط برای حفظ دارایی‌های وقف.

۵. نظام جدید سرمایه‌گذاری وقف

ما به احیای نظام اسلامی وقف در الگوهایی که پاسخگوی نیازهای زمان باشد نیازمندیم. وضع مقررات در مورد چنین نظامی در سرمایه‌گذاری وقف باید متناسب با ضرورت‌های وقف و سرمایه‌گذاری آن باشد. علاوه بر آن نقش توسعه‌ای وقف رانیز احیا کند. از جمله این نظمات موارد ذیل هستند:

مقارضه [مضاربه] (توافق شرکت به گونه‌ای که سرمایه از یک طرف و کار از طرف دیگر باشد)، سلم (فروش کالا در مقابل قیمتی که در زمان انعقاد قرارداد پرداخت می‌شود و کالا در زمان آینده تسلیم می‌گردد). صندوق‌ها و استناد اجاره، صندوق‌ها و استناد ملکی واحدهای سرمایه‌گذاری، اوراق قرضه سرمایه‌گذاری در سهام دیگر شرکت‌ها، سرمایه‌گذاری در استناد اعتباری اسلامی و سرمایه‌گذاری در منافع عامه: مزارعه (مشارکت در طرح کشاورزی) و مخابزه (که دانه و دیگر وسایل توسط مستأجر فراهم می‌شود).

۶. نظام‌های جدید در بنیة مالی سرمایه‌گذاری وقف

در اینجا به بحث دیگری مربوط به یافتن منابعی که مؤسسات وقف می‌توانند از آنها برای برخی طرح‌های سرمایه‌گذاری شان بودجه مالی بیشتری به دست آورند می‌پردازیم. مهمترین‌ها این نظام‌ها عبارتند از:

۱. استصناع؛

۲. جعله (که در شبیه اجاره است با این تفاوت که در زمان انعقاد قرارداد میزان کار لازم قابل تعیین نیست)

۳. اوراق قرضه؛

۴. مزارعه و مخابزه؛

۵. صندوق عمری (طرفین توافق می‌کنند که زمان آن عمر یکی از آنها باشد).

۷. اصلاح دارایی‌های وقف به گونه‌ای متناسب با بازار سرمایه‌گذاری جدید

که از این راه‌هایی توان به آن دست یافت:

راه اول تشویق و اقفال جدید برای مشارکت از طریق املاک، مال نقدی، دارایی‌های مالی و منقول؛

راه دوم اوقاف موجود و متداول را به شکل‌های دیگری که متناسب با شکل‌ها، شیوه‌ها و ابزارهای سرمایه‌گذاری جدید است، تبدیل کیم.

راه سوم به کارگیری ابزارهای سرمایه‌گذاری متداول اسلامی برای اصلاح اوقاف موجود.

۸. مدیریت ریسک‌های سرمایه‌گذاری وقف

به طور کلی تضمین امنیت ساختار سرمایه‌گذاری پایه و اساس اداره سرمایه‌گذاری‌های جدید است. درستی ساختار از طریق تنوع ابزارها، شکل‌ها، زمینه‌ها و اشکال قانونی سرمایه‌گذاری به منظور کاهش ریسک‌ها و مخاطرات به دست می‌آید. علاوه، توزیع جغرافیایی متوازن سرمایه‌گذاری به کاهش مخاطرات در محیط اقتصادی می‌انجامد. علاوه بر اهمیت دیدگاه کلی نسبت به ساختار سرمایه‌گذاری وقف، هر طرحی باید بر حسب اعتبار فنی، مالی، حقوقی و اجتماعی مطالعه شود.

۹. سازمان‌های سرمایه‌گذاری وقف و بازار سرمایه‌گذاری

الف. رابطه سرمایه‌گذاری وقف با بازار اوراق مالی

الگوهای سرمایه‌گذاری در بازار اوراق مالی می‌تواند به این شرح باشد:

به استثنای شرکت‌های با فعالیت ضد شریعت، سهام شرکت‌هایی که نسبت پول و دیون تمام دارایی بالای ۵۰٪ی رود شرکت‌هایی که ربا می‌گیرند و ربا می‌دهند:

رابطه مؤسسات سرمایه‌گذاری وقف با مؤسسات بانکی، مالی و شرکت‌های سرمایه‌گذاری.

وقف می‌تواند معاملات خود را بانک‌ها، مؤسسات مالی و بخش سرمایه‌گذاری به دوشیوه هدایت کند:

اول، به عنوان سرمایه‌گذار که توقع بهترین وسائل توسعه و افزایش را دارد.

دوم، دستیابی به سودآوری برخی طرح‌های سرمایه‌گذاری خود.

به علاوه، وقف از طریق امکاناتی که در خارج از زمینه‌های سرمایه‌گذاری و مالی دارد روابطش را با بانک‌ها حفظ می‌کند.

ب. رابطه سرمایه‌گذاری وقف با مؤسسات املاک

وقف همیشه یک سرمایه‌گذار بزرگ در بازار املاک و اموال غیر منقول خواهد بود. به این دلیل، روابط ویژه‌ای با بازار املاک خواهد داشت، بخش سرمایه‌گذاری وقف در چنین بخش‌هایی به طور عمده‌ای توصیه می‌شود زیرا در آمد معنابه خواهد داشت.

ج. سرمایه‌گذاری‌های وقف در رابطه با سرمایه‌گذاری صنعتی و کشاورزی

سرمایه‌گذاری در صنعت و کشاورزی به دلیل رابطه شان با توسعه باید برای وقف اولویت استراتژیکی داشته باشد.

د. سرمایه‌گذاری‌های وقف و رابطه‌آن با بازارهای بورس کالاهای اصلی

معامله با بازار کالاهای سودمناسبی در یک دوره طولانی ایجاد می‌کند. این سرمایه‌گذاری با سرمایه‌گذاری در املاک بر حسب سهولت بالای آن متمایز است.

ه. سرمایه‌گذاری وقف و رابطه آن با مؤسسات مالی و اقتصادی

این مؤسسات از اهمیت فراوانی برخوردارند، زیرا تصمیم سرمایه‌گذاری بر اساس ملاحظات فنی، بررسی امکانات، ارزیابی طرح‌ها و ملاحظات مختلف دیگر انجام می‌شود.

۱۰. بعد بین‌المللی در زمینه سرمایه‌گذاری اوقاف اسلامی

ماهیت سرمایه‌گذاری خارجی در سرزمین‌های مختلف: ملاحظاتی وجود دارد که باید در زمان سرمایه‌گذاری مدنظر قرار داده شوند. این ملاحظات محدود به آنچه در فرصت‌های آنی که احتمالاً منجر به درآمدهای بالایی می‌شود نیست؛ بلکه برخی مخاطرات وجود دارد که احتمالاً در برخی از کشورهای انتخاب شده وجود دارد.

سرمایه‌گذاری بین‌المللی و شیوه‌های آن: شایسته است خاطرنشان سازیم که حرکت سرمایه‌گذاری فردی برای هر یک از مؤسسات وقف که تابع کشورهای اسلامی مختلف هستند همیشه تأثیر کمتری نسبت به حرکت جمعی دارد.

امور حقوقی سرمایه‌گذاری خارجی: ادارات سرمایه‌گذاری وقف باید با شرایط قانونی سرمایه‌گذاری در کشورهای مختلف، شرایط توافق برای سرمایه‌گذاری دو جانبه، منطقه‌ای و بین‌المللی و مقررات داوری بین‌المللی در اختلافات سرمایه‌گذاری آشنا باشند.

همانگی بین‌المللی سرمایه‌گذاری وقف اسلامی: مؤسسات وقف لازم است در زمینه سرمایه‌گذاری بین خود همانگی داشته باشند تا هدف توزیع جغرافیائی سرمایه‌گذاری وقف محقق شده و مخاطرات و ریسک‌های کلی سرمایه‌گذاری کاهش یابد.